

عنوان مقاله:

مروری سیستماتیک بر روش های مختلف ارزیابی پاسچر با متد فتوگرامتری دو بعدی و سه بعدی و مقایسه ی آنها

محل انتشار:

نوزدهمین کنگره پژوهشی سالانه دانشجویان علوم پزشکی کشور (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

نوشین خلیلیان اکرامی - دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده ی توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران.

زهره صلاح زاده - دکترای تخصصی فیزیوتراپی، دانشکده ی توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: پاسچر به معنای راستای بیومکانیکی قسمت های مختلف بدن نسبت به هم است. ارزیابی پاسچر به طور گسترده ای در سیستم سلامت مورد استفاده قرار می گیرد که متممی برای تشخیص مشکلات مفاصل، استخوان ها، ضعف عملکرد عضلات و بیماری های نورولوژیک است و شاخص مناسبی برای ارزیابی پروسه ی درمان می باشد. فتوگرامتری دو بعدی و سه بعدی از روش های ارزیابی پاسچر هستند که هر کدام مزایا و معایبی را به همراه دارند. هدف این مطالعه ی مروری، مقایسه ی این متدها و بررسی جنبه های برتری آنها نسبت به هم می باشد. مواد روش ها: جستجوی داده ها در پایگاه های اطلاعاتی PubMed، Scopus و Pedro انجام گرفت. برای پاسچر کلید واژه های body posture OR anthropometry و برای فتوگرامتری کلید واژه های photogrammetry AND 2-dimansional و photogrammetry AND 3-dimansional مورد استفاده قرار گرفت. 36 مقاله به دست آمد که مبتنی بر معیارها فقط 5 مقاله وارد مطالعه شدند. معیارها، مقالات 5 سال اخیر، حداقل H-index 35 و چارک Q2 برای ژورنال بود. یافته ها: مبنای فتوگرامتری استفاده از تصاویر سگمان های بدن و حرکات است. در این روش ارزیابی کمی به صورت دقیق انجام می گیرد. همچنین در این روش، از یک تصویر واحد برای ارزیابی تمامی قسمت های بدن استفاده می شود که در آن نیاز نیست که فرد در معرض اشعه قرار بگیرد. اندازه گیری از روی عکس راحت است، کمتر تهاجمی بوده و تصویر ایجاد شده می تواند به عنوان یک منبع اطلاعات ذخیره شده و در تحلیل های آتی مورد بررسی قرار گیرد. تکرارپذیری بین دو آزمونگر، در فتوگرامتری دو بعدی در ارزیابی پاسچر افراد اسکولیوز و تکرارپذیری و پایایی فتوگرامتری سه بعدی در مطالعات جراحی های صورت مورد مطالعه و تایید قرار گرفته است. روش دو-بعدی در اندازه گیری انحناها مشکل دارد پس برای اندازه گیری ابعاد اجسام سه بعدی ناکافی است. در فتوگرامتری سه بعدی اجزاء از زوایای مختلف دیده می شوند. هزینه ی این روش نسبتا بالا است اما خطا در آن بسیار کاهش یافته است. نتیجه گیری: استفاده از فتوگرامتری سه-بعدی در ارزیابی های پاسچر بر روش دو-بعدی ارجحیت دارد.

کلمات کلیدی:

فتوگرامتری، آنتروپومتری، دو بعدی، سه بعدی، پاسچر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/810287>

